ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΩΔΕΙΟΝ

10ον

Μὲ τὴν ἐπέκτασιν τῶν θηριομαχιῶν εἰς τὰς Ρωμαϊκὰς ἐπαρχίας εἰσήχθησαν αὗται καὶ εἰς Ἑλλάδα ὑπὸ 'Αντιόχου τοῦ ἐπιφανοῦς (175—165 π. Χ). Κατ' ἀρχὰς ἐπροκάλεσεν φρίκην, ἀλλὰ μὲ τὴν συχνὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν, ἰδίως εἰς τὴν Κόρινθον, ὅπου ἱδρύθη καὶ ἀμφιθέατρον, καὶ ἀργότερα εἰς 'Αθήνας, ἐξοικιώθη ὁ λαὸς καὶ δὲν ἀπεστρέφετο τὸ θέαμα τοῦτο. 'Εν τούτοις οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων δὲν ἔπαυσαν νὰ ἀγωνίζωνται κατὰ τοῦ θεάματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον κατεδίκασαν ὡς βάρβαρον ἔθιμον. Καὶ αὐτὸς ὁ Πλούταρχος κατεφέρετο κατὰ τῶν θηριομαχιῶν καὶ ἐξώρκιζε τοὺς ἄρχοντας ὅπως ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς πολίτας νὰ παρακολουθοῦν αὐτάς. 'Αμείλικτος πολέμιος τῶν θηριομαχιῶν ἦτο καὶ ὁ φιλόσοφος Δημῶναξ. Τοὐναντίον εἰς τὴν Ρώμην οἱ πλεῖστοι ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς ἐξύμνησαν τοὺς ὀργανωτὰς αὐτῶν. Περὶ τὸ τέλος τοῦ 4ου μ. Χ. αἰῶνος ἐξέλιπε τὸ βάρβαρον τοῦτο ἔθιμον ὑπὸ τὰς ἀρὰς τοῦ χριστανισμοῦ.

⁂

Παντομίμαι

Τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ σοβαρὸν εἶδος τοῦ δράματος εἶχον ἀποβάλει οἱ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ὑστέρους Ρωμαϊκοὺς χρόνους ἕνεκα ἐπικρατήσεως τῆς παντομίμας. Ἦτο δὲ αὐτὴ εἶδος θεατρικοῦ ἔργου, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἠθοποιοὶ δὲν ὡμίλουν, ἀλλὰ παρίστανον μὲ χειρονομίας μιμήσεις χοροῦ καὶ τεχνικὴν κίνησιν τοῦ σώματός των. Εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας οἱ παντόμιμοι ἐχόρευον χωρὶς ἆσμα. Βραδύτερον ὅταν αἱ παντομίμαι διεσκευάσθησαν εἰς δραματικὰς καὶ κωμικὰς μικικὰς παραστάσεις, κατέστησαν τὸ κατ' ἐξοχὴν εὐχάριστον καὶ ἀναζητούμενον θεατρικὸν θέαμα.

Ὁ ἠθοποιὸς ὁ ὁποῖος παρίστανε μὲ μιμικὴν κίνησιν ἓν ἔργον ἔπαιζε πάντα ρόλον γέροντος, ἀνδρός, γυναικὸς καὶ παιδίου.

Ἔφερε δὲ πάντοτε τὸ ἴδιο ἔνδυμα μὲ αὐτὸ τῶν ἠθοποιῶν, ἀλλὰ τὸ τοῦ παντομίμου ἦτο μαλακώτερον. 'Εφόσον ἦτο μόνος εἰς τὴν σκηνὴν παρίστα διὰ βημάτων, στάσεων καὶ χειρονομιῶν συνιθέστατα καὶ τὸν μὴ ὑπάρχοντα συνομιλητὴν ἢ ἄλλα μὴ ὑπάρχοντα πρόσωπα.

Κατὰ τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους ἐπαίζοντο εἰς τὰς δωρικὰς ἀποικίας ἰδίως εἰς τὸν Τάραντα καὶ τὴν Σικελίαν δημώδη κωμικὰ καὶ ἄσεμνα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄσματα τὰ ὁποῖα ἐλέγοντο φλύακες.

Εἰς τὴν 'Ιταλικὴν κεραμικὴν ἐσυνηθίζοντο αἱ φλυακογραφίαι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κωμικαὶ ἀπομιμήσεις τῶν μύθων τῶν θεῶν καὶ ἡρώων, παρίσταντο δὲ καὶ σκηναὶ τοῦ καθημερινοῦ βίου. Αἱ παριστάμεναι μορφαὶ ἐφόρουν συνήθως προσωπίδας καὶ στολὴν κωμικῶν ἠθοποιῶν, συχνὰ δὲ δηλώνεται καὶ τὸ προσκήνιον ἢ λογεῖον, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἔπαιζον.

Εἴς τινας ὅμως σκηνὰς δὲν ἐμφανίζονται τὰ πρόσωπα μὲ στολὰς ἠθοποιῶν, ἀλλὰ μὲ συνηθισμένας ἐνδυμασίας, ὡς συμβαίνει ἐπὶ ἀγγειογραφίας κρατῆρος τῆς Κάτω 'Ιταλίας. Αὕτη ἀπεμιμεῖτο κωμικῶς τὴν σύλληψιν τοῦ Δόλωνος ὑπὸ τοῦ 'Οδυσσέως καὶ τοῦ Διομήδους. Δόλων, ὁ κατάσκοπος τοῦ Ἕκτορος ἠθέλησε νὰ εἰσχωρήσῃ ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὶ συνέβαινεν ἐκεῖ, ἀλλ' ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν δύο Ἑλλήνων ἡρώων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν ἴδιον σκοπὸν ἐπήγαινον εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Τρώων καὶ ἐφονεύθη ἀπὸ αὐτούς. Ὁ 'Οδυσσεὺς καὶ ὁ Διομήδης παριστάνοντο μᾶλλον ὡς ἀλῆται, οἱ ὁποῖοι συνέλαβον εἰς τὸ δάσος τὸν ἄθλιον διαβάτην καὶ ἐπρόκειτο νὰ τὸν ληστεύσουν. Αἱ στάσεις καὶ τῶν τριῶν μορφῶν εἶναι κωμικαί. Κινοῦνται ὡς νὰ χορεύουν καὶ μὲ αὐτὸ ἤθελεν ὁ τεχνίτης νὰ φανερώσῃ κατὰ γελεῖον τρόπον τὸ προσεκτικὸν βάδισμα καὶ τὰς προφυλάξεις ποὺ λαμβάνουν καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός.

⁂

Τὸ ἀττικὸν θέατρον εἶχε ἀποβάλει κατὰ τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους τὴν σημασίαν του ὡς πνευματικὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν μέσον. Καὶ ἐνῷ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους ἡ μουσικὴ ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν νέων πρὸς μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος, ἤδη ἡ χρῆσις αὐτῆς ἐπεκράτει σχεδὸν ἀπολύτως εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὰ συμπόσια καὶ εἰς τὰς πανηγύρεις.

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρὰ νέα

Μὲ τὴν τελευταίαν καιρικὴν μεταβολὴν ἐπληθύνθησαν τὰ κρούσματα γρίππης.

—Μὲ ἐπακόλουθον τὸ μικροέξοδον γιὰ τὰ ζεστὰ τσάγια εἰς τὰ καφενεῖα καὶ τὶς φθηνότατες ἀλλὰ σωτήριες ταμπλέττες τοῦ κινίνου καὶ τῆς ἀσπιρίνης.

—Πάντως, οἱ μετεωρολογικοὶ σταθμοὶ προλέγουν συνεχῆ πτῶσιν τῆς θερμοκρασίας κατὰ τὶς ἡμέρες ποὺ ἔρχονται.

—Πρᾶγμα φυσικὸν ἄλλωστε, δοθέντος ὅτι σπανιώτατα ὁ Δεκέμβριος μᾶς ἐχάρισε καιρικὴν καλωσύνην.

=Εἰς τὶς προθῆκες πολλῶν καταστημάτων καὶ ἐπὶ τῇ προόψει τῶν ἑορτῶν, ἔλαβον ἤδη θέσιν οἱ προκλητικώτατες γιὰ τὸ μικρόκοσμον κουκλίτσες καὶ τὰ παντὸς εἴδους πρωτοχρονιάτικα γιὰ τὰ παιδιὰ δῶρα.

'Εφέτος, χάρις εἰς τὴν ἐπαινετικὴν πρωτοβουλίαν διοργανώσεως ἐράνου γιὰ τὰ δῶρα τῶν πτωχῶν παιδιῶν, στρατιὰ ὁλόκληρος μικρόκοσμου δὲν θὰ μείνῃ μὲ τὸ παράπονον, ὅτι δὲν μπόρεσε νὰ χαϊδέψῃ τὰ ξανθὰ μαλλιὰ μιᾶς κουκλίτσας ἢ νὰ παίξῃ μερικὲς «πατάτες» μὲ ἕνα ὁλοστρόγγυλο, καθαρὸ καὶ καλοφουσκωμένο τόπι..

—Ἂς ἐλπίσουμε ὅτι καὶ γιὰ τὸ φαγητὸ τῶν πτωχῶν παιδιῶν κατὰ τὶς ἅγιες ἡμέρες ποὺ ἔρχονται θὰ ὑπάρξῃ ἐπαινετὴ πρωτοβουλία.

—Ὅλοι, εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ὅσων μποροῦν, κάτι θὰ δυνηθοῦν νὰ προσφέρουν πρὸς τὸ παιδὶ τοῦ «πλησίον των» πρὸς τὰ φτωχόπαιδα γενικῶς.

=Παγὶς γιὰ τοὺς διερχομένους ἔχει καταστῇ τὸ κατηφορικὸν πεζοδρόμιον τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν 'Αθαν. Διάκου—Δημ. Γούναρη, ἀκριβῶς πρὸ τοῦ περιπτέρου,

—'Απὸ τινὸς τὰ πλακάκια τραμπαλίζονται καὶ ὁ κίνδυνος γιὰ τὴν ἀρτιμέλειαν τῶν πεζῶν εἶναι τώρα μεγαλείτερος ἀπὸ ἄλλοτε.

—Τὰ σπασμένα πλακάκια τῶν πεζοδρομίων ἀποτελοῦν ἕνα τῶν «προβλημάτων» τῆς πόλεως, καὶ ἡ ἀντιμετώπισις του θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ τὸ συντομώτερον.

—Ἡ καλωσύνη τῆς μοίρας δὲν ἠθέλησε νὰ ἔχωμεν μέχρις στιγμῆς θύματα, πέραν φυσικὰ μιᾶς στρατιᾶς συνανθρώπων ποὺ, ἁπλῶς, ἐγγλύστρησαν ἢ «στραμπούληξαν» τὸ πόδι τους.

=Ὁμολογουμένως εἶναι καταπληκτικὴ ἐφέτος ἡ ζήτησις τοῦ Λαχείου Συντακτῶν.

—Προδικάζουσα ὅτι θὰ ἐξαντληθοῦν μέχρι ἑνὸς καὶ σύντομα ὅλα τὰ γραμμάτια τῶν σειρῶν ποὺ κυκλοφοροῦν ἤδη.

—Τὸ βράδυ τῆς πρωτοχρονιᾶς θὰ μακαρίζωνται οἱ τυχεροὶ ποὺ θὰ κερδίσουν σπίτια καὶ ἑκατομμύρια ὁλόκληρα εἰς μετρητά.

=Ἡ διακυβερνητικὴ 'Επιτροπὴ μεταναστεύσεως θὰ συνεχίσῃ καὶ σήμερον τὴν ἐξέτασιν τῶν κατ' ἀρχὴν προκριθέντων νὰ μεταναστεύσουν εἰς Αὐστραλίαν ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ 'Αγρινίου.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Λόγῳ ἀναχωρήσεως πωλεῖται κτῆμα ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ ἐκτὸς σχεδίου ἐκτάσεως περίπου 15 στρεμμάτων μὲ ἑκατὸ ρίζες ἐληὲς μεγάλες (παληὲς) καὶ 40 μικρὲς (φουντάνια) καὶ μὲ διάφορα ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα (ἀχλαδιές, μηλιές, συκιές, κ.λ.π.)

'Εντὸς τοῦ κτήματος ὑπάρχει οἰκία μὲ 5 δωμάτια, κουζίνα καὶ ἀποθήκη. Ξεχωριστὰ ἑτέρα οἰκία (σταῦλος, ἀποθήκη). Μεσῖται ἀποκλείονται Πληροφορίαι Κορίνθου 117.

ΒΙΒΛΙΑ - ΤΣΑΝΤΕΣ ΜΠΑΤΙΣΤΑ

ΠΑΛΗΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΟΤΑΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΔΙΕΣΚΕΔΑΖΟΝ

Καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀκόμη περιπαίζουν τοὺς τρελλοὺς

Τοῦ κ. ΤΑΚΗ Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν τὸ ἔτος 1887 εἶχεν 32.000 κατοίκους. Ὁ λαὸς τῆς πόλεως εὐημεροῦσε τὴν ἐποχὴν ἐκείνη, καθότι ἡ φυλλοξήρα εἶχεν καταστρέψῃ τὰ ἀμπέλια τῆς Γαλλίας καὶ ἡ Ἑλληνικὴ σταφὶς ἐπωλεῖτο πρὸς 12 χρυσᾶς λίρας αἱ χίλιαι λίτραι καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀνεργία, ἤρχοντο δὲ καὶ ξένοι ἐργάτες διὰ νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὰ κτήματα τῶν Πατρῶν. Καὶ οἱ Πατρινοὶ διεσκέδαζον καὶ ἔβαζαν ταβάδες μὲ μεζέδες εἰς τίς ταβέρνες τῆς πόλεως. Ὅταν ὁ διαβάτης ἐπερνοῦσεν ἀπὸ μίαν ταβέρνα ἄκουε νὰ τραγουδοῦν «Νερατζοῦλα φουντωμένη» καὶ προχωρῶντας πιὸ κάτω σὲ ἄλλη ταβέρνα ἄκουε τὸ παλιὸ τραγοῦδι «Τώρα τὰ πουλιά, τώρα τὰ χελιδόνια».

Ὁ κόσμος αὐτὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐχαίρετο ἐπίσης νὰ πειράζῃ τοὺς τρελλοὺς καὶ τοὺς ψυχοπαθεῖς. Εἰς τὴν γειτονιά μας ἦτο ἕνας καλὸς νοικοκύρης ὅστις εἶχεν σπίτι, ταβέρνα καὶ ἀμπέλια, ὁ γέρο Τζανῆς ὅστις εἶχεν μόνον ἕνα μονάκριβο παιδί, τὸν Στέφανο, ὁ ὁποῖος ἦτο ἕως 25 ἐτῶν ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ ὀλίγον καμπούρης μὲ μίαν μεγάλην μύτην καὶ μακρὸν λαιμόν. Ὁ Στέφανος ἦτο πράγματι σπίρτο μονάτο, ἤθελε νὰ φαίνεται ὅτι ἦτο πολὺ ἔξυπνος καὶ ἅμα συζητοῦσαν ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ: «ὅταν ἐσὺ ἐπήγαινες, ἐγὼ ἐγύριζα». Καὶ ἔβαζε τὰ γέλια ἀλλὰ καθὼς εἶχε γυναικείαν φωνὴν ἐπροκαλοῦσε τὰ γέλια καὶ τῶν ἄλλων. Ἕνα μεσημέρι ἔρχεται εἰς τὸ σπίτι του λαχανιασμένος καὶ λέγει εἰς τὸν γέρο πατέρα του: «Πατέρα ὁ κουμπάρος μας ὁ Τζουφέτας αὔριον φεύγει μὲ τὸν Τομαρᾶ διὰ τὴν Ζάκυνθον. Τώρα εἶναι περίστασις νὰ τοῦ ποῦμε νὰ μᾶς φέρῃ ἕνα Ζακυνθινὸ γαϊδοῦρι». Καὶ ἀνάγκασε τὸ γέρο πατέρα του νὰ ὑπάγουν ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ 'Ανδρέα Τζουφέτα ὅπου ἐκεῖ εὗρον καὶ τὸν Τομαρᾶν. «Κουμπάρε» τοῦ λέγει, ὁ γέρο Τζανῆς, ἔμαθα πὼς φεύγεις διὰ τὴν Ζάκυνθον. Θέλω νὰ μοῦ ἀγοράσῃς ἕνα Ζακυνθινὸ γαϊδοῦρι ἀλλά, λέγει ὁ γυιός του ὁ Στέφανος, πρέπει νὰ εἶναι μαῦρο, κατάμαυρο ἢ δ' ἄλλως νὰ μὴν ἀγοράσῃς ἄσπρο ἢ μὲ μπαλώματα.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔφυγαν καὶ ἅμα τελείωσαν τὰς ἀγοράς των ἔφυγαν μὲ καΐκι διὰ τὴν Κυλλήνην καὶ ἐνῷ ἡτοιμάζοντο νὰ φύγουν καὶ ἀπὸ τὴν Κυλλήνην ἐνεθυμήθησαν τὸν γάϊδαρον τοῦ Στέφανου καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀγοράσουν ἕνα γαϊδοῦρι τῆς Κυλλήνης. Δυστυχῶς ὅμως δὲν εὕρισκαν μαῦρο, ἄλλα ἄσπρα καὶ ἄλλα μὲ μπαλώματα. Αἴφνης ὁ Τομαρᾶς ὅπου ἦτο καὶ ὀλίγον ἀστεῖος γυρίζει καὶ λέγει: «Θὰ ἀγοράσωμεν ἕνα λευκὸ γαϊδοῦρι καὶ ἐγὼ θὰ τὸ βάψω μαῦρο. Καὶ πράγματι ἀγόρασαν ἕνα κάτασπρο γαϊδοῦρι τὸ ὁποῖον ὁ Τομαρᾶς τὸ ἔβαψε μὲ φοῦμο καὶ ἔγινε κατάμαυρο. Ὅταν πῆγαν τὸ γαϊδοῦρι εἰς τὸ σπίτι τοῦ γέρο Τζανῆ ὁ Στέφανος ἔγινεν ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὴν χαράν του. Ἀχ! πατέρα μου τί ὡραῖο γαϊδοῦρι εἶναι, πῶς γυαλίζει ἡ τρίχα του, καὶ τὸ ἔδεσαν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας των. Τὴν ἄνοιξιν οἱ σταγόνες τῆς βροχῆς εἶναι πολὺ χονδρότερες ἀπὸ τίς σταγόνες τοῦ χειμῶνος καὶ ἅμα βρέξῃ γίνεται νεροποντή. Ὁ γάϊδαρος τοιουτοτρόπως ἔφαγεν ἐπὶ ὥρας ὅλη τὴν βροχὴ ἥτις παρέσυρεν τὸ φοῦμο καὶ ἔτσι ἔγινε λευκότερος καὶ ἀπὸ τὸ χιόνι τοῦ βουνοῦ. Ὅταν τὸ πρωῒ ὁ Στέφανος κατέβη νὰ ταΐσῃ τὸ γαϊδοῦρι εἶδεν ὅτι ἔλειπεν ὁ μαῦρος γάϊδαρος καὶ εἰς τὴν θέσιν του ἦτο ἄσπρος γάϊδαρος. «Πατέρα, πατέρα, φωνάζει, μᾶς ἔκλεψαν τὸ μαῦρο γαϊδοῦρι καὶ μᾶς ἔβαλαν ἕνα ἄσπρο. Ὁ κλέφτης παιδί μου, τοῦ λέγει ὁ γέρος, ὅταν κλέβῃ δὲν βάζει ἄλλα πράγματα, κάτι ἄλλο θὰ συμβαίνει. Ναὶ πατέρα, λέγει ὁ Στέφανος, ὁ Τζουφέτας εἶδε πὼς τὸ γαϊδοῦρι ἤτανε καλὸ καὶ μᾶς τὸ ἔκλεψε καὶ μᾶς ἔβαλε αὐτὸ τὸ παλιογάϊδουρο καὶ ἀμέσως ἐπῆγεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅπου ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ ἀγανακτισμένος Στέφανος.

Κύριε 'Αστυνόμε ὁ Τζουφέτας ὅπου εἶναι καὶ ἀρχικλητὴρ τῆς ἀστυνομίας μᾶς ἔκλεψε τὸ γαϊδοῦρι μας ὅπου ἦτο μαῦρο καὶ μᾶς ἔβαλε εἰς τὴν θέσιν του ἕνα ἄσπρο. Ἔλα ἐδῶ Βάτατα, λέγει ὁ ἀστυνόμος τοῦ κλητῆρος, πήγαινε νὰ φέρῃς τὸν Τζουφέτα, ὅπου ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ψαραγορὰν καὶ περνῶντας φέρε καὶ τὸν Τομαρᾶν. Ὅταν ὁ Τζουφέτας ἦλθεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἀμέσως τοῦ λέγει ὁ ἀστυνόμος: Ἔλα δῶ 'Ανδρέα, τὶ λέγουν αὐτοὶ ἐδῶ; τοὺς ἔκλεψες τὸ μαῦρο γαϊδοῦρι καὶ τοὺς ἔβαλες ἕνα ἄσπρο; Κύριε 'Αστυνόμε εἰς τὴν Ζάκυνθον ὅπου ἐπήγαμε δὲν βρήκαμε μαῦρο γαϊδοῦρι ὅπως ἐπέμενεν ὁ Στέφανος καὶ τοὺς ἀγοράσαμε ἕνα καλὸ ἄσπρο γαϊδοῦρι καὶ διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθοῦμε διὰ τὸ χρῶμα τὸ ἐβάψαμε μὲ μαῦρο φοῦμο, ἀλλὰ μὲ τὴν χθεσινὴν βροχὴ ἐξέβαψε ὁ γάϊδαρος καὶ ἔγινε πάλιν ἄσπρος. Γέλοια ὁ ἀστυνόμος, γέλοια ὁ Βάτατας, γέλοια καὶ ὁ Στέφανος ἀκόμη.

Βρὲ παιδί, γυρίζει καὶ τοῦ λέγει ὁ ἀστυνόμος, πήγαινε εἰς τὸ βαφεῖον τοῦ Θέμελη νὰ τὸ βάψῃ μὲ καφτὸ νερὸ καὶ δὲν θὰ ξεβάψῃ πλέον. Τὸ ἔχαψεν ὁ Στέφανος καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν πρωῒ πέρνει τὸν γάϊδαρον καὶ πηγαίνει εἰς τὸ βαφεῖον καὶ τοῦ λέγει: Κύριε Θέμελη, θέλω νὰ μάθω ἡ μαύρη μπογιὰ ξεβάφει εἰς τὸ μαλλί; Ἔχω μπογιὰ μαύρη ἐγὼ ποὺ δὲν ξεβάφει ποτὲ ἀπὸ τὸ μαλλί. Ἔχεις κανένα μανδύα γιὰ βάψιμο; Ὄχι, λέγει ὁ Στέφανος, σᾶς ἔφερα ἕναν ἄσπρο γάϊδαρο νὰ τὸν βάψετε εἰς τὴν καυτὴν μπογιὰν μαῦρο. Δὲν μοῦ λέγεις ποιὸς σ' ἔστειλε παιδί μου; Μὲ ἔστειλε ὁ κύριος ἀστυνόμος. Μπράβο κύριε 'Αστυνόμε! Τώρα τ' ἔβαλες καὶ μὲ τοὺς μουρλούς! Παιδί μου, γυρίζει καὶ τοῦ λέγει ὁ Θέμελης, ὁ γάϊδαρος βάφεται μαῦρος ἀλλὰ νὰ ὑπάγῃς πρῶτα εἰς τὴν ἀπάνω πόλιν πίσω ἀπὸ τὸν Παντοκράτορα κάθεται ἕνας γέρος ὅπου γδέρνει τὰ ψόφια ἄλογα καὶ νὰ τοῦ εἰπῇς νὰ σοῦ γδάρει τὸν γάϊδαρον καὶ νὰ μοῦ φέρῃς τὸ τομάρι του καὶ ἐγὼ θὰ τὸ βράσω καὶ θὰ γίνῃ κατάμαυρο. Ποῦ νὰ τρέχω ἐγώ, τοῦ λέγει ὁ Στέφανος, νὰ τὸν γδάρω, δὲν μοῦ κάνεις τὴν εὐκολία νὰ τὸν βουτήξῃς εἰς τὸ μεγάλο καζάνι νὰ βράσῃ λίγο; Τότε γυρίζει θυμωμένος ὁ Θέμελης καὶ τοῦ λέγει: Νὰ πᾶς νὰ πῇς τοῦ ἀστυνόμου ὅτι τὸν γάϊδαρο ποὺ ἔστειλε δὲν ἔχει αὐτιά. Πῶς; τοῦ λέγει ὁ Στέφανος, δὲν ἔχει ὁ γάϊδαρος αὐτιά; Ἔχει καὶ πολὺ μεγάλα μάλιστα, ἔβγα ἔξω νὰ τὸν δῇς. Μωρὲ παιδί μου τὸ ξαίρω ὅτι ἔχει μεγάλα αὐτιὰ ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν ἔχει. Μὰ ἐγὼ ἕνα γάϊδαρο σᾶς ἔφερα. Ὄχι, λέγει ὁ μπογιατζῆς, δύο ἤρθατε, ὁ ἕνας χωρὶς αὐτιά. Βρὲ μπογιατζῆ ἐγὼ ἦλθα νὰ σοῦ δώσω δουλειὰ νὰ φᾶς ψωμὶ καὶ ἐσὺ μὲ κοροϊδεύῃς καὶ δὲν θέλεις νὰ τὸν βάψῃς. 'Αλλὰ δὲν θὰ τοῦ περάσῃ τοῦ γαϊδάρου θὰ τὸν βάψω καὶ ἐγὼ μὲ φοῦμο καὶ θὰ τὸν φυλάσσω ἀπὸ τὴν βροχὴ καὶ ἔφυγεν βρίζοντας τὸν μπογιατζῆν καὶ φωνάζοντας: Ὅταν ἐσὺ ἐπήγαινες, ἐγὼ ἐγύριζα.

Τάκης Δ. Γιαννακόπουλος

Ταξείδι στὴν πεντάμορφη Βασίλισσα τοῦ Γένους

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Σωτ. Μεντζελο

Ζ'

Τὸ ἀξιολογώτερο τμῆμα τῆς περιοχῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ ἀπόψεως φυσικῆς ὀμορφιᾶς, εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ Βόσπορος ποὺ χωρίζει τὴν 'Ασία ἀπὸ τὴν Εὐρώπη στὸ πλησιέστερο σημεῖο τῶν δύο 'Ηπείρων. Καὶ οἱ δύο ἀκτές του ἀποτελοῦν κάτι τὸ ἐξαιρετικὰ γραφικό, κάτι τὸ εἰδυλιακὸ καὶ ὡραῖο, κάτι τὸ ἀσύγκριτα θαυμαστό. Καὶ ὅταν πλέει κανεὶς εἰς τὸν Βόσπορο, νοιώθει ἀσύληπτη ψυχικὴ εὐχαρίστησι καὶ τὸ βλέμμα του αἰχμαλωτίζεται ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὴν ποικιλία τὴν ἀφάνταστη τοῦ γοητευτικοῦ θεάματος, δὲν παύει δὲ συνεχῶς νὰ μεταπηδάῃ ἀπὸ ἐντυπώσεως εἰς ἐντύπωσιν καὶ ἀπὸ ὀμορφιᾶς εἰς ὀμορφιάν.

'Εκεῖνος ὁ μεγάλος καὶ πολυταξειδεμένος πολιτικὸς τῆς Εὐρώπης, ποὺ εἶχε κάποτε εἰπῆ, ὅτι «ὅταν τελειώνει ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ ἀρχίζει ὁ Βόσπορος, τελειώνει ἡ γῆ καὶ ἀρχίζει ὁ Οὐρανός», εἶχε εἰπῆ κάτι τὸ ἀληθινὰ πραγματικό. Μιὰ παράξενη, ἀνείπωτη, ἀνέκφραστη γοητεύουσα φαιδρότης προβάλλει σὲ ὅλη τὴν ἔκτασι στὸ παραδεισένιο ἐκεῖνο κομμάτι τῆς γῆς, μιὰ ἀπόλαυσις ποὺ δὲν συναντᾶται εὔκολα ἀλλοῦ, μιὰ ἁρμονία θεία γῆς, θαλάσσης καὶ Οὐρανοῦ, σὲ τέτοιο μέγιστο βαθμό, ὥστε, χωρὶς ὑπερβολὲς καὶ χωρὶς παράξενους ρωμαντισμοὺς νά,

δικαιολ γῆ ἀπόλυτα κα
μᾶς λέει ἕνας καινούργιος
τῆς, τραγουδῶντας καὶ αὐ
χιλιοτραγουδημένο Βο
«Ἡ θάλασσα κι' ἡ γῆ κι'
ρανός σου Πανόραμα
μοναδικό». Καὶ ἔχει τόσ
λεπάλληλες ἐναλλαγὲς ὁ
πτυχος αὐτὸς θαλάσσιος
μός, ἔχει τόση διαφορετικ
γεία σὲ κάθε μία ἀπ' αὐτ
στε ἡ ψυχὴ ἐκεῖνο, πο
«ἀνακαταπλέει», νὰ δο
γαλήνη καὶ ἔξαρσι μα
ἁπλότητα καὶ ἕνα συγκλ
στὴν πιὸ παράξενη καὶ
σύνθεσι, καὶ τὸ πνεῦμα τ
γεμίζῃ ἀπὸ τοὺς ὡραιοτ
στοχασμούς, ἔτσι καθὼς
ρεται» ἐπάνω στὸ κατα
ἐκεῖνο ρεῦμα καὶ στὶς ἀτ
τες εἰδυλιακὲς περιπτύξεις
μὲ τὶς μυριοστολισμένες ἀκ

'Ασφαλῶς, ὅ,τι εἰπώθηκ
ἕνα παλαιὸ λογοτέχνη κα
τικὸ θὰ εἶναι ἀληθινό:
Ὅτι δηλαδή, ἐκεῖ εἰς τὸ κ
λο αὐτὸ δημιούργημα, ἐκεῖ
τὸν Βόσπορον, θὰ ἐνεπνεύσ
καὶ θὰ διετύπωσαν τοὺς
σίους ὕμνους τῆς 'Εκκλησ
καὶ θὰ διεμόρφωσαν τοὺς
λοπρεπεῖς καὶ ὑποβλητικο
πους τῆς Χριστιανικῆς λα
οἱ μεγάλοι Βυζαντινοὶ πνε
κοὶ καλλιτέχναι καὶ δημιου
Γιατί ὁ Βόσπορος, ἡ ὑπερ
αὐτὴ φυσικὴ καλλονή, εἶν
γάλη πηγὴ ἐμπνεύσεων π
τι, εἴτε τὸν ἀπολαύσῃ
ἀπὸ τὴν θάλασσα, εἴτε τὸν
ἀπὸ τὴν ξηρά, εἴτε τὸν δι
σῃ μὲ τῆς ἡμέρας τὸ φ
τὴν χάρι, εἴτε τὴν νύκτα
σμένο στὸ χρυσοφῶς τοῦ
γαριοῦ τὸν διέλθῃ. Γεγ
εἶναι, ὅτι μόνον καλλιτέχ
ἠμποροῦσαν νὰ ζωντανέ
κατὰ ἕνα τρόπο τὸ ἀσύ
μεγαλεῖο του.

Ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω τ
ότατες ἐκεῖνες ὧρες ζωῆς
ἐχάρισες καὶ σὲ μένα τὸν
ἄνθρωπο, ὅταν μὲ δέχτηκες
φορὲς στὴν 'Αγγελική
λιά σου.

(*Ἡ συνέχεια στὸ ἑπ*

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΤΥΠΑΛΔΟΥ Α. Ε.

Τὸ πλωτὸν ἀνάκτορον

"ΑΓΓΕΛΙΚΑ„

'Εκάστην ΤΡΙΤΗΝ μεσονύκτιον διὰ ΣΑΜΗΝ, ΙΘΑΚΗΝ, ΚΕΡΚΥΡΑΝ, ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.

'Εκάστην ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 10ην μ. μ. ΠΕΙΡΑΙΑ, ΧΑΝΙΑ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΡΟΔΟΝ.

Πρακτορεῖον ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΓΓΛΕΣΗ
Τηλέφωνον 21—51

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α. Ε.

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν

«ΓΛΑΡΟΣ»

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 12ην νυκτερινὴν διὰ 'Ιθάκην, Σάμην, 'Αγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Βασιλικὴ Νιδρί, Λευκάδα, Πρέβεζα, Πάργα Παξούς, 'Ηγουμενίτσα, Κέρκυρα.

Τετάρτη 10ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

Πρακτορεῖον Ἰ. 'Αθανασοπούλου
Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5 — Τηλέφ. 32—35

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΣΙΤΟΥ ΕΙΣ ΟΡΕΙΝΑΣ ΠΕΡΙΟΧΑΣ

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργείου 'Εμπορίου θὰ παραδοθοῦν ὑπὸ τῆς ΚΥΔΕΠ συμπληρωματικῶς αἱ ἀκόλουθοι ποσότητες σίτου, πρὸς διανομὴν εἰς περιφερείας ἀποκλειομένας ἐκ τοῦ χειμῶνος.

Διὰ τὸν νομὸν Εὐρυτανίας 509.310 ὀκ. σίτου. Διὰ τὸν νομὸν Αἰτωλοακαρνανίας 679.000 ὀκ. Διὰ τὸν νομὸν Ἄρτης 660.000 ὀκ. Διὰ τὸν νομὸν Πρεβέζης 420.000 ὀκ.

ΔΩΡΕΑΙ

—Ὑπὲρ ἀποπερατώσεως τοῦ ἐν Πάτραις 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγίας Παρασκευῆς.

Εἰσφοραὶ 'Ενοριτῶν μηνὸς 'Οκτωβρίου δρχ. 1.475, 'Αριστείδης Καρύδης εἰς μνήμην Κωνσταντίνου Παναγοπούλου 50, Κ. Βγενόπουλος 20, Ντίνα Κουτρουμάνου 20, 'Ανώνυμος 20, Ἱεροδ. Φώτιος Ταγκαλάκης 10, Κος Α. Λ. 10, 'Ελευθ. Σακελλαροπούλου 10, κ. Ντρενογιάννης δρχ. 10, Διάφορα μικροποσὰ 80, Δίσκοι ἀνεγέρσεως ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ δραχ. 335.

Σύνολον δραχ. 2.040

Εὐκαιρία. Πωλεῖται λόγῳ ἀναχωρήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου καινουργὴς οἰκία λιθόκτιστος καὶ ἐκ τούβλων, μὲ μικρὰς ἐλλείψεις, ἐκ τριῶν δωματίων κατὰ σειρὰν μὲ πρόσοψιν εἰς τὸν δρόμον μὲ αὐλὴν κλπ. παραδοτέα. Πληροφορίαι Γωνία 'Αγ. Νικολάου καὶ Ρήγα Φεραίου 73 «Κτηματομεσιτικὸν Γραφεῖον» 'Ανδρ. 'Αγγελοπούλου. Τηλέφ. 27—78.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΣΤΑΦΙ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὡς ἀνεκ
ἁρμοδίως ἡ κίνησις τῶν
γωγῶν κορινθιακῆς σταφί
τὴν Μεγ. Βρετανίαν ἐξακ
θεῖ νὰ εἶναι ἱκανοποιητική
κεκριμένως ἀπὸ τὴν 1ην
βρίου μέχρι τῆς 31ης Ὀκ
ου ἐξήχθησαν 32.822
γκρὸς κορινθιακῆς σταφί
τῶν ὁποίων 25.987 τόννοι
ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Μεγ
τανίαν καὶ ἡ ὑπόλοιπος
της εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκ
ρας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟ

ΑΘΗΝΑΙ. Οἱ ἐκτυπ
ὑπὸ τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογρ
τόμοι τοῦ σχεδίου τῆς νέ
λιτικῆς Δικονομίας ἤρχισα
στελλόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπ
Δικαιοσύνης εἰς τὰς δικα
ἀρχάς. Ὡς γνωστόν, τὸ ἀν
σχέδιον θὰ ἀναθεωρηθῇ ὑπ
σταθείσης εἰδικῆς ἐπιτρο
ὁποία ὅμως μέχρι τοῦδε δ
χισε τὰς ἐργασίας της.

ΑΝΕΛΚΥΣΙΣ ΝΑΥΑΓΙΩ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὰ εἰς τὴν
σίαν περιοχὴν τῶν φλεβῶν
για καὶ τὰ πυρομαχικά, τὰ
ἐρρίφθησαν εἰς αὐτὴν ὑπὸ
Γερμανῶν κατὰ τὴν ὑποχ
σίν των, πρόκειται νὰ ἀν
σθοῦν καὶ νὰ ἐκποιηθοῦν.

Πρὸς τοῦτο τὸ Ὑπου
'Εθνικῆς 'Αμύνης διεκήρυ
αγωνισμὸν διὰ τὴν 22αν Δ
βρίου διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐρ
βου, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναλάβῃ
ἀνέλκυσιν.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπεγράφη
φασις ἱδρύσεως Σχολῆς Γ
νικῶν Σπουδῶν εἰς τὸ ἐν
ρουσίῳ Πρακτικὸν Γεω
Σχολεῖον.

Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θ
δάσκωνται ἐπὶ βραχὺ χρ
διάστημα μαθήματα μελισσο
μίας καὶ ἀνθοκομίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ. Εἰς τιμὴν
κτουευκαιρίαςλόγωἀναχωρ
τοῦ ἰδιοκτήτου λιθόκτιστο
ἐκ τούβλων οἰκία εἰς θέαν
ψιθέα πλησίον ἰαματικῶ
τρῶν Σταμάτη, ἀποτελουμ
τριῶν δωματίων καὶ
χρειωδῶν, μεθ' οἰκοπέδου
στρέμματος μὲ ὀπωροφόρ
ἀφόρων δένδρων μὲ νερὸ
νο δι' ἀντλίας περιμανδρ
ὁλόκληρος ἐκ τούβλων
στει καταστάσει παραδοτ
πίσης καὶ ἐνοικιάζεται
ἔτος.
Πληροφορίαι Α. Ν. 'Α
πουλον κτηματομεσίτην
Νικολάου καὶ Ρήγα Φ
73 τηλ. 27—78

Στιλβωτήριον "ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟ"

ΑΦΩΝ Π. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ : Καραϊσκάκη 141

'Αλλάσσονται χρωματισμοὶ Ὑποδημάτων, Τσαντῶν, Γαντιῶν, Ζωνῶν κ.τ.λ. Βάφονται ἅπαντα τὰ εἴδη ἐκ δέρματος καὶ νάϋλον μὲ εἰδικὸν 'Αμερικανικοῦ τύπου μηχάνημα. Πωλοῦνται ἅπαντα τὰ εἴδη Στιλβωτηρίου εἰς Λιανικὴν καὶ Χονδρικὴν Πώλησιν.

(Βούρτσες, Βουρτσάκια, Βερνίκια, 'Αλοιφές, Πάτοι, Κορδόνια, Φάρμακον κάλων, Καστορίνες, 'Ανελίνες, Δερμόλ, Χρώματα Νάϋλον, 'Ασετὸν καὶ Διαλυτικόν.)

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΛΑΧΕΙΑ ΕΘΝΙΚΑ, ΛΑΪΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΣ, Ο. Ε. Ε.
ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 58 ΤΗΛ. 33—33 ΠΑΤΡΑΙ

ΑΞΙΝΑΙ "ΑΓΚΥΡΑΣ„
ΑΝΩΤΕΡΑΙ ΟΛΩΝ

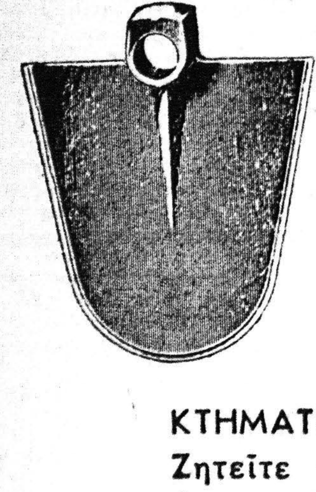

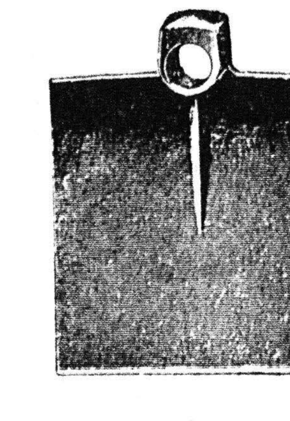

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

ΚΤΗΜΑΤΙΑΙ, ΓΕΩΡΓΟΙ, ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΙ κλπ.
Ζητεῖτε τὰς φημισμένας καὶ δοκιμασμένης ἀντοχῆς ἀξίνας "ΑΓΚΥΡΑΣ„

ΠΟΙΟΤΗΣ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΤΙΜΑΙ συναγωνισμοῦ, ἐξαιρετικαὶ ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ εἰς τὸ κατάστημά μας Ζητήσατέ μας νὰ σᾶς ἀποστείλωμεν δοκιμαστικῶς

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΜΠΕΡΚΑΔΗ„

Σᾶς προσφέρουν διὰ τὰς ἑορτὰς τὰ καλύτερα λογοτεχνικὰ βιβλία.

1) Ἄννας—Μαρίας Σελίνκο: «ΝΤΕΖΙΡΕ»
2) Α. Α. Βασίλιεφ: «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ»
3) Μάργκαρετ Μίτσελ: «ΟΣΑ ΠΑΙΡΝΕΙ Ο ΑΝΕΜΟΣ»
4) Λόϋντ Ντάγκλας: «Ο ΧΙΤΩΝ»
5) Ἴρβινγκ Στόν: «ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ»

Μὲ δεκαπενθήμερες δόσεις τῶν 15 δραχ. ἢ τοῖς μετρητοῖς. 'Επίσης πώλησις χονδρικὴ μὲ τιμὰς κόστους.
'Αποκλειστικότης διὰ τὰς Πάτρας

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ
Ε. Β. Η. Π.
Γεροκωστοπούλου 49α
ΠΑΤΡΑΙ

Στίς πιό χαμηλές τιμές
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ
ΑΚΚΟΝΤΕΟΝ
ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΗΛΕΚΤΡ. ΣΚΕΥΑΙ
ΜΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧ.
ΜΟΤΟ-ΣΑΚΟ κ.λ.π.
Μὲ δόσεις
Κατάστημα
"ΓΚΡΕΚΑ"
ΑΦΟΙ Ι. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΙ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244Α ΠΑΤΡΑΙ
Τηλέφ 26-78

Καθαριστήριον—Βαφεῖον—Σιδηρωτήριον

«Απαράμιλλον»

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ - ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 40

Τὸ αὐτοκίνητόν μας εἰς τὴν διάθεσίν σας
ΜΟΝΟΝ μὲ ἕνα τηλεφώνημα στὸ 38-90
Παραλαβὴ καὶ παράδοσις κατ' οἶκον

Ἕνα τέλειο καθάρισμα-σιδέρωμα, τοῦ κοστουμιοῦ σας, τοῦ φορέματός σας

ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΑΙ

Μὲ τὸ τελειότερο συγκρότημα μηχανημάτων
ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

Πρατήριον Α'. Σταμ. Βουλγάρεως 35 (παραπλεύρως Φαρμακείου 'Αρβανίτη) Τηλ. 38-90
Πρατήριον Β'. Καποδιστρίου 37 (Ἔναντι 'Αγίας Βαρβάρας)
Πρατήριον ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑΣ ('Εθνικὴ ὁδὸς Πατρῶν—Πύργου)